

El Periódico - edició impresa

EP SOCIETAT

VIOLÈNCIA DOMÈSTICA // LES VÍCTIMES OBLIDADES >> REPORTATGE

Els fills del maltractament

• L'ONG Save the Children denuncia que no s'escolta els nens testimonis d'abusos

EDWIN WINKELS
BARCELONA

Moltes vegades, darrere de l'allau de notícies sobre dones maltractades o assassinades per la seva parella, marit o exnòvio, queda sepultat el destí dels nens. Ells són --com la petita Alba de Montcada, que ahir seguia estable dins de la gravetat-- víctimes directes d'una violència domèstica que el 2004 va arrabassar la vida de nou nens, mentre que només durant la primera meitat del 2005 en van ser set.

També en pateixen les conseqüències quan la mare és agredida. Segons dades de la Generalitat, en el 45% de casos de maltractament infantil hi ha hagut violència cap a la mare.

264 entrevistes

"Set de cada 10 dones víctimes de violència domèstica tenen fills, però mentre que la llei empara la mare, moltes vegades s'acostuma oblidar dels nens", diu Asunción Val, investigadora i autora de

l'informe *Atenció als nens i nenes*

víctimes de la violència de gènere a Catalunya, que forma part d'un document més ampli sobre tot Espanya i que ha estat elaborat per l'ONG Save the Children.

L'informe se centra en les conseqüències de la violència domèstica i les mesures que haurien de millorar la situació del menor. Arran de 264 entrevistes amb professionals, autoritats i dones víctimes de violència, l'organització constata que les seqüeles poden ser greus si no s'atén els menors amb rapidesa i més recursos.

"Els nens són víctimes, tant psicològiques com físiques, de la violència de gènere. Se'ls ha de protegir, però es necessiten mesures específiques per a ells. Per a això poden servir els recursos que ja s'utilitzen per a la dona, que serveixen de model i precedent", diu Pepa Horno, coordinadora de l'estudi a tot Espanya, que creu que en aquests casos de violència a la mare, els nens també entren en l'àmbit jurídic, policial i psicosocial, però no en el sanitari i l'educatiu.

Cases d'acollida

Si desitja veure el gràfic en PDF faci un click a la imatge.

"Hi ha nens que es troben en una casa d'acollida, amb les seves mares, però que no ho poden explicar a l'escola, per mantenir l'existència d'aquesta casa en l'anonimat. Però s'arriba fins a tal punt que a vegades ni els professors coneixen el problema --diu Horno--. Els nens són objecte de protecció, però no són subjecte d'atenció".

Pels investigadors, una part del problema es troba en les noves lleis elaborades per protegir la dona víctima de la violència de gènere, però que no han estat pensades per als seus fills. Tot i així, a comunitats com Catalunya i el País Valencià, les administracions han millorat l'atenció i s'han erigit en models per a altres comunitats.

A Catalunya existeix un registre que permet saber quants nens estan realment afectats pel problema, s'han elaborat programes terapèutics especials per a ells i hi ha un bon nombre de professionals i educadors que s'ocupen dels menors.

Segons Asunción Val, quan la mare pateix maltractament per part de la seva parella, **"als nens no se'ls escolta, no se'ls té en compte. A l'hora d'atendre'ls, entren en un pack amb la mare i falten serveis específics per a ells"**. Els obstacles més grans són per als nens fins als set anys i els més grans de 12 anys.

Repetir els patrons

A més, si no s'atén aquests menors adequadament, en el futur es poden repetir els patrons de violència dels quals ells han estat testimonis. Segons Save the Children, el nen que hagi presenciat el maltractament de la mare es pot convertir en un home agressor, i la nena en una dona víctima, encara que s'han constatat també casos al revés: aquesta nena, de gran, es converteix també en agressora.

Aquests mateixos nens han tingut un paper testimonial en l'elaboració de l'informe.

Perquè no haguessin de tornar a recordar els episodis de violència, els investigadors van optar per demanar-los només que plasmassin en un dibuix les seves vivències a la casa d'acollida. La frase del dibuix de la portada de l'informe, d'un nen de vuit anys, podria ser de l'Alba: **"M'agrada el grup perquè em fan no recordar les coses dolentes del meu pare"**.

Noticia publicada a la pàgina 37 de l'edició de 17/3/2006 de El Periódico - edició impresa Per veure la pàgina completa, descarregui l'arxiu en format PDF

Imprimir /

Enviar /

PDF /

Anterior /

Següent /

AVÍS LEGAL

© Ediciones Primera Plana S.A. 2005

GRUPO ZETA

Hosted by

NTT Communications